

Ons tranen vloeien voor U neêr,
Maar gij, gij roept van uit uw reien :
« O Ouders lief, wil niet meer schreien,
Is 't schoonst gebloemt niet voor den Heer ».

Wij hoopten beiden dat gij zoudt,
O kind, de lasten menigvoud
Verzoeten, die uw oudr'en twee
Gedoogen, op dees wereldzee.

Wij hoopten... Maar we'n wisten niet,
t Is God alleen die alles ziet,
Dat ge ons zoo vroeg ging afgeplukt,
Geroofd zijn, en schier weggerukt !

Eilaas, hoe scheurt ons harte en doet
Het zeer, omdat het missen moet
Hetgeen 't niet missen wil nog zal,
't En zij om U, O God van al.

Hebt gij het dan, o goede God,
En ziet ons kindje geerne, tot
Dat Gij ons ook, die altijd leeft
Den hemel... en ons kindje geeft